Pál Balázs UXB26I

Véletlen fizikai folyamatok 1. házifeladat

2019. február 19.

1. FELADAT

A) feladatrész

K: "Próbáljunk emlékezni arra az eseményre, amivel kapcsolatban először gondoltunk véletlenszerűségre. Miért tekintettük az eseményt véletlennek, s mit gondoltunk a jelenség hátteréről?"

9-10 éves koromig bezárólag néha-néha édesapám szelvényeket vett az M1-en futó Luxor című szerencsejátékba. Ez egy szombat esti családi programként működött nálunk és ilyenkor mindegyikőnk kapott egy-egy szelvényt, amit ő maga kellett kitöltsön a játék során. Egy szelvényen két egymás alatti 5×5 -ös négyzetben szerepeltek 1-90-ig nyerőszámok, és egy szám többször is, de legfeljebb háromszor fordulhatott elő rajta. A számokat a játék során egyesével sorsolták, géppel. Ha egy játékos szelvényén szerepelt egy kihúzott szám, azt azon karikázással jelölte. A cél az volt, hogy az egyik négyzet külső keretében, vagy az azon belüli 3×3 -as mezőben minden számot eltaláljunk. A játék minden héten az első főnyeremény értékű találatig folytatódott, mely egy egész 5×5 -ös négyzet megtöltését jelentette.

Ezen keresztül találkoztam először a "véletlen" fogalmával - és egyben a kezdetekben így ismerkedtem meg jobban a számokkal is. Megértettem, hogy mit jelent a "véletlen húzás" és azt is persze, hogy hiába húznak ki akár 35-40 számot is egy szerencsejáték során a 90-ből, milyen kis valószínűséggel nyerhet bármit is az ember rajtuk.

B) feladatrész

K: "Emlékezzünk olyan, az életünkben megtörtént eseményre, amikor kiszámoltunk valószínűségeket (az adott ismereteinkből kiindulva), s ezek a valószínűségek határozták meg a tetteinket!"

Ha az előző példához hasonlóan a legelső ezzel kapcsolatos emlékemet idézem fel, az általános iskolához kötődik, ahol 3-4. osztályos korunkban nagyon sokat játszottunk kő-papír-ollót szünetekben. Kisebb koromban rengeteget néztem a National Geographic Channel-t, és egy ott látott műsor után - ami a szerencsejátékról és valószínűségekről szólt - a fejembe vettem, hogy "taktikázni" fogok a jövőben a játékok alkalmával. Megfigyeltem - talán a műsor tanácsára -, hogy az osztálytársaim nagyon ritkán mutatják kétszer ugyanazt a jelet egymás után. Így rájöttem, hogy érdemes ez alapján gondolkodni: olyan jel mutatásával lesz a legnagyobb esélyem gyakorlatban a nyerésre, amit az ellenfél előző lépése legyőzne, de a fennmaradó kettő közül az egyiket legyőzi, a másikkal pedig döntetlent játszik.

Természetesen ez minden esetben fennáll a kő-papír-olló szabályai szerint. Elég csupán arra figyelnem, hogy az ellenfél előző lépése melyik jelet üti a lehetséges 3 közül. Szigorú értelemben itt nem "kiszámoltam" a valószínűségeket, csupán figyelembe vettem, hogy mi a "valószínűbb" esemény.

Pál Balázs UXB26I

Véletlen fizikai folyamatok 1. házifeladat

2019. február 19.

Elméleti síkon természetesen nem korrekt a gondolkodás, mivel mind a kő, a papír és az olló mutatása egymástól független esemény. Egy jelet mindig azonos eséllyel követ egy tetszőleges másik, tehát minden azonosan hosszú sorozat előfordulási valószínűsége megegyezik.

C) feladatrész

K: "Találjunk olyan véletlenszerű jelenséget környezetünkben, amelyre a Brown-mozgás típusú leírás jó közelítést adna!"

1. A pénzügyi világ és a piac dinamikáját leíró matematikai modellek egyik megközelítési módja a Brown-mozgást/fehér zajt leíró matematikai formalizmus (pl. Langevin egyenlet[1]) alkalmazása. A tőzsdei mozgásokat, értékpapírok, vagy valuták értékének változását és sok mást is modell szinten, alkalmas így leírni.

2.

2. FELADAT

A) feladatrész

K: "Dobjuk fel az érmét kétszer. Milyen valószínűséggel kapunk két fejet (FF), illetve írás-fej (IF) sorrendet? Ugyanaz a két valószínűség?"

Számoljunk a $\frac{\text{kedvező}}{\ddot{o}sszes}$ szabállyal jelen esetben. Az első alkalommal azt mondhatjuk, hogy a FF dobás valószínűsége a követező:

$$\frac{\{FF\}}{\{FF; IF; FI; II\}} = \frac{1}{4} \tag{1}$$

Ugyanis összesen négy különböző eset lehetséges, ezekből mi az egyiket várjuk eredményül. Második esetben ugyanezt mondhatjuk el, hasonlóan írhatjuk fel az IF dobás valószínűségét:

$$\frac{\{\text{IF}\}}{\{FF;IF;FI;II\}} = \frac{1}{4} \tag{2}$$

Szintén egy lehetőséget választunk ki az összesen várható négy közül.

Másképp is leírhatjuk a helyzetet. Ismert, hogy mind a fej, mind az írás dobásának valószínűsége

$$P(\text{fej (F)}) = P(\text{frás (I)}) = \frac{1}{2}$$
(3)

Mivel a pénz második feldobása az első dobástól független esemény, ezért felírhatjuk, hogy:

2019. február 19.

$$P(FF) = \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$$
 (4)

Ugyanígy a másik esetre:

$$P(IF) = \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$$
 (5)

A két esemény tehát azonos valószínűséggel fordul elő.

B) feladatrész

K: "Játsszuk a következő játékot! Addig dobálunk, amíg vagy két fej (FF - én nyerek), vagy fej-írás (FI - te nyersz) jön ki. Igazságos ez a játék?"

A nyerés feltétele mindkét játékos számára, hogy az első dobás fej (F) legyen. Ezt követően akkor nyer vagy az egyik vagy a másik, ha vagy fej (F), vagy írás (I) a rá következő dobás. Itt is elmondhatjuk hogy az egymást követő dobások független események, így egy F eredmény követően mind egy F, mind pedig egy I azonosan $\frac{1}{2}$ valószínűséggel következik be. Azt mondhatjuk tehát, hogy igen, igazságos a játék, ugyanis mindkét fél nyerési esélye azonos. Azt feltételezni az ilyen események sorozatánál, hogy a második dobás függ az előtte levőtől (pl. hogy egy F után $\frac{1}{4}$ valószínűséggel következik be még egy F és így az írás előnyben van) szokás a szerencsejátékosok tévedésének [2], vagy Monte Carlo tévedésnek hívni. Ez arra a rossz meglátásra alapul, miszerint egy már (gyakran) előfordult eseményről intuitíve azt gondoljuk, hogy a jövőben kisebb valószínűséggel fog előfordulni. Ez független események esetén viszont nem igaz, lásd a fenti pénzdobás példája. Mindegy hányszor fordult elő már F, vagy I a dobások során, a következő esetében mind F, mind pedig I azonosan $P=\frac{1}{2}$ valószínűséggel következik be.

3. FELADAT

3.1. Szimmetrikus - driftmentes - rendszer

K: "Egydimenziós mozgást végző részecske τ időközönként véletlen irányú erő hatására előző helyzetétől l távolságra ugrik (egyenlő $p_+=p_-=\frac{1}{2}$ valószínűséggel jobbra vagy balra). A részecske az $x_0=0$ pontból indul.

Határozzuk meg a $t = N_{\tau}$ idő alatti elmozdulás és az elmozdulás négyzetének átlagát, $\langle x_r \rangle$ -t és $\langle x_r^2 \rangle$ -t"

Ismert, hogy az x_r elmozdulás várható értéke

$$\langle x_r \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} x \cdot P(x, t) dx.$$
 (6)

Míg az elmozdulás négyzet várható értéke

$$\langle x_r^2 \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} x^2 \cdot P(x, t) dx.$$
 (7)

Jelölje az P(x,t) az x pontban való tartózkodás valószínűségét a keresett $t=N_{\tau}$ idő után. Ekkor felírhatjuk a következőket[3]:

$$P(x, t + \tau) = p_{-} \cdot P(x - l, t) + p_{+} \cdot P(x + l, t)$$
(8)

Kiinduló feltevéseink közé tartozik, hogy $p_- = p_+ = \frac{1}{2}$, tehát a rendszer szimmetrikus. Ekkor a (8)-as egyenlet a következőképp alakul:

$$P(x,t+\tau) = \frac{1}{2} \cdot P(x-l,t) + \frac{1}{2} \cdot P(x+l,t)$$
 (9)

Ezt a differencia egyenletet a Kramers–Moyal-sorfejtés segítségével alakítjuk át a P(x,t)-re vonatkozó differenciálegyenletre, melyet Fokker–Planck-egyenletnek nevezünk[4]. Első lépésben vonjunk ki mindkét oldalból P(x,t), amiket aztán τ és l, 0-hoz történő közelítésével sorbafejtünk t és x szerint:

$$P(x,t+\tau) - P(x,t) = \frac{1}{2} \cdot [P(x-l,t) - P(x,t)] + \frac{1}{2} \cdot [P(x+l,t) - P(x,t)]$$
(10)

A fentiek alapján alakítsuk át ezeket: a bal oldalt fejtsük sorba t, a jobb oldalt pedig x szerint. A t szerintinél az első, az x szerintinél pedig a második rendig fejtsünk sorba:

$$P(x,t+\tau) - P(x,t) = \tau \frac{\partial P(x,t)}{\partial t} + \mathcal{O}(\tau^2)$$
(11)

$$P(x-l,t) - P(x,t) = -l\frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{1}{2}l^2\frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} + \mathcal{O}(l^3)$$
(12)

$$P(x+l,t) - P(x,t) = +l\frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{1}{2}l^2\frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} + \mathcal{O}(l^3)$$
(13)

A kapott eredményt helyettesítsük be az eredeti, (10)-es egyenletbe:

$$\tau \frac{\partial P(x,t)}{\partial t} + \mathcal{O}(\tau^{2}) =
= \frac{1}{2} \cdot \left[-l \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{1}{2} l^{2} \frac{\partial^{2} P(x,t)}{\partial x^{2}} + \mathcal{O}(l^{3}) \right] +
+ \frac{1}{2} \cdot \left[l \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{1}{2} l^{2} \frac{\partial^{2} P(x,t)}{\partial x^{2}} + \mathcal{O}(l^{3}) \right]$$
(14)

A sorfejtés elhanyagolhatóan kicsi tagjait kihagyva:

$$\tau \frac{\partial P\left(x,t\right)}{\partial t} = \frac{1}{2} \cdot \left[-l \frac{\partial P\left(x,t\right)}{\partial x} + \frac{1}{2} l^2 \frac{\partial^2 P\left(x,t\right)}{\partial x^2} \right] + \frac{1}{2} \cdot \left[l \frac{\partial P\left(x,t\right)}{\partial x} + \frac{1}{2} l^2 \frac{\partial^2 P\left(x,t\right)}{\partial x^2} \right] \tag{15}$$

Rendezésnél az x-ben lineáris tagok kiesnek. A maradékot átosztva τ -val, megkapjuk a Fokker–Planck-egyenletet:

$$\tau \frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = \frac{1}{2} \cdot \left[-l \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{1}{2} l^2 \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} + l \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{1}{2} l^2 \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} \right]$$
(16)

$$\frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = \frac{l^2}{2\tau} \cdot \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} = D \cdot \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2}$$
(17)

Az ebben az egyenletben megjelenő $\frac{l^2}{2\tau} = D$ tagot nevezzük a rendszer diffúziós együtthatójának. Olyan esetben, amikor $p_- \neq p_+$, akkor a első rendű tagok is bent maradnak, megszorozva egy $-(p_- - p_+)\frac{l}{\tau} = -v$ együtthatóval, melyet a rendszer driftjének, vagy sodródásának hívunk.

A (17)-es differenciálegyenletet a $P(x, t = 0) = \delta(x)$ kezdőfeltétellel oldjuk meg. Ennek megoldása ismert, ez a Gauss függvény:

$$P(x,t) = \frac{1}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot e^{-\frac{x^2}{4Dt}}$$
(18)

Ennek a felhasználásával pedig megadhatjuk a keresett $\langle x_r \rangle$ és $\langle x_r^2 \rangle$ várható értékeket a (6)-os és (7)-es egyenletek alapján:

$$\langle x_r \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} x \cdot \frac{1}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot e^{-\frac{x^2}{4Dt}} dx = \frac{1}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} x \cdot e^{-\frac{x^2}{4Dt}} dx \tag{19}$$

$$\langle x_r^2 \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} x^2 \cdot \frac{1}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot e^{-\frac{x^2}{4Dt}} dx = \frac{1}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} x^2 \cdot e^{-\frac{x^2}{4Dt}} dx \tag{20}$$

Végezzük el a következő változócserét:

$$y := \frac{x}{\sqrt{4Dt}} \quad \to \quad x = y \cdot \sqrt{4Dt}$$
$$\frac{dy}{dx} = \frac{1}{\sqrt{4Dt}} \quad \to \quad dx = \sqrt{4Dt} \, dy$$

Majd helyettesítsünk be a fenti (19)-es és (20)-as egyenletekbe:

$$\langle x_r \rangle = \frac{1}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} y \cdot \sqrt{4Dt} \cdot e^{-y^2} \cdot \sqrt{4Dt} \, dy =$$

$$= \frac{4Dt}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} y \cdot e^{-y^2} \, dy = \frac{4Dt}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot 0 = \underline{0}$$
(21)

$$\langle x_r^2 \rangle = \frac{1}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \left(y \cdot \sqrt{4Dt} \right)^2 \cdot e^{-y^2} \cdot \sqrt{4Dt} \, dy =$$

$$= \frac{(4Dt)^{\frac{3}{2}}}{\sqrt{4\pi Dt}} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} y^2 \cdot e^{-y^2} \, dy = \frac{4Dt}{\sqrt{\pi}} \cdot \frac{\sqrt{\pi}}{2} = \underline{2Dt}$$
(22)

3.2. Asszimetrikus - driftelő - rendszer

K: "Vizsgáljuk a fenti problémát $p_+ = 4p_-$ esetre és számítsuk ki az $\langle x_r \rangle$, $\langle x_r^2 \rangle$ és a $\langle x_r^2 \rangle - \langle x_r \rangle$ átlagokat!"

Nézzük azt a helyzetet, amikor a rendszerben van drift, tehát $p_- \neq p_+$, ahol most $p_- = \frac{1}{5}$ és $p_+ = \frac{4}{5}$. Ebben az esetben a (8)-as egyenletet a következőképp alakul:

$$P(x,t+\tau) = \frac{1}{5} \cdot P(x-l,t) + \frac{4}{5} \cdot P(x+l,t)$$
 (23)

Elvégezve a (10)-(15) egyenletekhez hasonlóan a Kramer–Moyal-sorfejtést, az elsőrendű tagok utána már nem esnek ki. Ekvivalensen a (15)-ös egyenletben szereplő lépés itt most így fest:

$$\tau \frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = \frac{1}{5} \cdot \left[-l \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{1}{2} l^2 \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} \right] + \frac{4}{5} \cdot \left[l \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{1}{2} l^2 \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} \right]$$
(24)

Ezt az egyenletet rendezve a következő alakot kapjuk az előző alfejezet végén leírtak alapján:

$$\frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = \frac{3}{5} \cdot \frac{l}{\tau} \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{l^2}{2\tau} \cdot \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} = -v \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + D \cdot \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2}$$
(25)

A kapott differenciálegyenletet az előzőekhez hasonlóan, szintén a $P(x, t = 0) = \delta(x)$ kezdőfeltétellel oldjuk meg. Ennek megoldásához bevezetjük a következő változócserét:

$$y := x - vt \rightarrow P(x,t) = \tilde{P}(y,t) = \tilde{P}(x - vt,t)$$

Melyre a (25)-ös egyenlet a következőképp módosul:

$$\frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = -v \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + D \cdot \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} \rightarrow
\rightarrow \frac{\partial \tilde{P}(y,t)}{\partial t} = -v \frac{\partial \tilde{P}(y,t)}{\partial x} + D \cdot \frac{\partial^2 \tilde{P}(y,t)}{\partial y^x} \rightarrow
\rightarrow \frac{\partial \tilde{P}(x-vt,t)}{\partial t} = -v \frac{\partial \tilde{P}(x-vt,t)}{\partial x} + D \cdot \frac{\partial^2 \tilde{P}(x-vt,t)}{\partial y^x} \rightarrow
\rightarrow (26)$$

4. FELADAT

A) feladatrész

K: "Vizsgáljuk a Brown mozgás előadáson tárgyalt, Einstein-féle leírását, s legyen sodródás is a rendszerben (szél fúj a víz felett).

Ekkor a τ időnként megtett ugrások hosszának (Δ) valószínűségi eloszlása nem szimmetrikus $\Phi\left(-\Delta\right) \neq \Phi\left(\Delta\right)$, s várhatóan $\overline{\Delta} = \int \Delta\Phi\left(\Delta\right) \ d\Delta \neq 0$.

Írjuk fel a Chapman-Kolmogorov egyenletet, s deriváljuk a részecske megtalálási valószínűségét, P(x,t)-t meghatározó Fokker-Planck egyenletet! Mennyiben különbözik ez az egyenlet az előadáson tárgyalt diffúziós egyenlettől?"

A feladat megoldása a 3.2-es fejezetben ismertetettekkel nagyrészt analóg. Az Brown-mozgás Einstein-féle leírásának feltételei sodródás esetén a következőek - ahogy többek között azok feladat szövegében is szerepelnek:

1.
$$\int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta = 1$$

2.
$$\Phi(-\Delta) \neq \Phi(\Delta)$$

3.
$$\overline{\Delta} = \langle \Delta \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} \Delta \Phi(\Delta) \ d\Delta \neq 0$$

Annak valószínűsége, hogy egy részecske τ idő múlva az x és x+dx közötti tartományban foglal helyet:

$$P(x,t+\tau) dx = P(x,t) dx - \int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \cdot P(x,t) dx + \int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \cdot P(x-\Delta,t) dx$$
 (27)

- A jobb oldal első tagja (P(x,t) dx) annak a valószínűségét jelöli, hogy a részecske már t időpillanatban is az x + dx helyen tartózkodott.
- A második tag $\left(-\int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \cdot P(x,t) dx\right)$ ebből levonódik, ugyanis ez annak a valószínűségét adja meg, hogy a részecske τ idő alatt kidiffundál az x+dx tartományból.
- A harmadik tag $(\int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \cdot P(x \Delta, t))$ annak a valószínűségét jelenti, hogy egy részecske valahonnan pont a d + dx tartományba ugrik bele τ időn belül.

Az egyenletet rendezzük, figyelve arra, hogy az integrálások $d\Delta$ szerint történnek. Emiatt minden tag, ami nem függ Δ -tól, kiemelhető az integráljelek elé. A következőt kapjuk:

$$P(x,t+\tau) dx = P(x,t) dx - P(x,t) dx \cdot \left(\int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \right) + dx \cdot \left(\int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \cdot P(x-\Delta,t) \right)$$
(28)

A dx tagokkal az egyenlet leosztható, így:

$$P(x,t+\tau) = P(x,t) - P(x,t) \cdot \left(\int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \right) + \int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \cdot P(x-\Delta,t)$$
 (29)

Alkalmazzunk a fent ismert három feltétel közül az első számút, miszerint $\int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta = 1$:

$$P(x,t+\tau) = P(x,t) - P(x,t) \cdot \underbrace{\left(\int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta\right)}_{=1, \text{ az első feltétel szerint.}} + \int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \cdot P(x-\Delta,t) \quad (30)$$

$$P(x,t+\tau) = \underbrace{P(x,t) - P(x,t)}_{=0} + \int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \cdot P(x-\Delta,t)$$
 (31)

Mely után végül megkapjuk a Chapman–Kolmogorov-egyenletet:

$$P(x,t+\tau) = \int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta \cdot P(x-\Delta,t)$$
(32)

Az egyenlet bal oldalát τ -ban, a jobboldalt pedig kétszer Δ -ban sorbafejtjük (Kramers-Moyal-sorfejtés). Ekkor a következő formulát kapjuk:

$$P(x,t) + \tau \frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = P(x,t) \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta - \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \Delta \Phi(\Delta) d\Delta + \frac{1}{2} \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \Delta^2 \Phi(\Delta) d\Delta$$
(33)

Amit az első számú feltétel alapján újfent tovább tudunk egyszerűsíteni:

$$P(x,t) + \tau \frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = P(x,t) \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \Phi(\Delta) d\Delta - \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \Delta \Phi(\Delta) d\Delta + \frac{1}{2} \frac{\partial^{2} P(x,t)}{\partial x^{2}} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \Delta^{2} \Phi(\Delta) d\Delta$$
(34)

Így végül a következő alakot kapjuk:

$$\tau \frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = -\frac{\partial P(x,t)}{\partial x} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \Delta \Phi(\Delta) d\Delta + \frac{1}{2} \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \Delta^2 \Phi(\Delta) d\Delta \qquad (35)$$

Ebben megjelenik két ismert tag, amiknek definícióját a (6)-os és (7)-es egyenletek adják meg:

$$\langle \Delta \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} \Delta \Phi \left(\Delta \right) d\Delta \tag{36}$$

$$\left\langle \Delta^{2}\right\rangle = \int_{-\infty}^{\infty} \Delta^{2}\Phi\left(\Delta\right) d\Delta \tag{37}$$

Ezeket behelyettesítve és τ -val leosztva kapjuk a következő Fokker-Planck-egyenletet:

$$\frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = -\frac{\langle \Delta \rangle}{\tau} \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + \frac{1}{2} \frac{\langle \Delta^2 \rangle}{\tau} \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2}$$
(38)

Ez az egyenlet abban különbözik az - előadáson is megoldott - driftmentes változattól, hogy itt a második számú feltétel szerint $\langle \Delta \rangle \neq 0$.

B) feladatrész

K: "Írjuk fel az egyenlet megoldását arra az esetre, ha a virágporszem az origóból indul!"

Az előző feladatban már ismertettük, hogy mit jelent egy rendszer driftje és diffúziós együtthatója, vezessük be itt is ugyanezeket a mennyiségeket:

$$\frac{\langle \Delta \rangle}{\tau} := v \tag{39}$$

$$\frac{1}{2} \frac{\langle \Delta^2 \rangle}{\tau} := D \tag{40}$$

Ez visszahelyettesítve a Fokker–Planck-egyenletbe:

$$\frac{\partial P(x,t)}{\partial t} = -v \frac{\partial P(x,t)}{\partial x} + D \frac{\partial^2 P(x,t)}{\partial x^2}$$
(41)

5. FELADAT

Felhasznált irodalom

- [1] Roumen Tsekov. "Brownian Markets". In: Chinese Physics Letters 30, 088901 (Aug. 2013), p. 088901. DOI: 10.1088/0256-307X/30/8/088901. arXiv: 1010.2061 [q-fin.ST].
- [2] Rachel Croson and James Sundali. "The gambler's fallacy and the hot hand: Empirical data from casinos". In: *Journal of risk and uncertainty* 30.3 (2005), pp. 195–209.

Pál Balázs UXB26I

Véletlen fizikai folyamatok 1. házifeladat

2019. február 19.

- [3] Nino Zanghì. Brownian Motion. 2015. URL: https://www.ge.infn.it/~zanghi/FS/BrownTEXT.pdf.
- [4] J. L. Garcia-Palacios. "Introduction to the theory of stochastic processes and Brownian motion problems". In: arXiv e-prints, cond-mat/0701242 (Jan. 2007), cond-mat/0701242. arXiv: cond-mat/0701242 [cond-mat.stat-mech].